

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yirmeyah

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 596 [1835 oder 1836]

זמ הימרי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9113

אל-הוֹרָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְאֵל-תַּחַת
 יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשֶׁעַתְּ מִרְחוֹק
 וְאֶת-זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְשָׁב
 יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד:
 (כח) אַתָּה אֵל-תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב
 נֹאמְ-יְהוָה כִּי אַתָּה אֲנִי כִי אַעֲשֶׂה
 כְּלָה בְּכָל-הַגּוֹיִם וְאֲשֶׁר הִדְדָהְתִּיךָ
 שָׁמָּה וְאַתָּה לֹא-אַעֲשֶׂה כְּלָה
 וְיִסְרִתִּיךָ לִמְשַׁפֵּט וְנִקְרָה לֹא
 אֲנִיקָה:

מו (א) אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-
 יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל-פְּלִשְׁתִּים
 בְּטָרָם יָבֹה פִּרְעָה אֶת-עֹזָה:
 (ב) כֹּה וְאָמַר יְהוָה הִנֵּה-מַיִם עָלִים
 מִצִּפּוֹן וְהָיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף וְיִשְׁטְפוּ
 אֶת-אֶרֶץ וּמְלוֹאֲתָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ
 מלא ו' וועקו

תרגום אשכנזי קכט

מיין דיענער יעקב פֿערצאנע
 ניכט ישראל, דען איד רעטטע
 ויער דך אויס דער פֿערנע,
 אונר דינע נאָקאָממען אויס
 דעם לאַנדע איהרער געאַנ-
 גענשאַט, יעקב קעהרט צו
 ריק, לעבט רוהיג אונר פֿריער.
 ליד אונר קיין שטעהרער נאָ-
 העט זיך איהם. (כח) פֿירכטע
 דך ניכט מיין דיענער יעקב!
 שפּריכט דער עוויגע, דען איד
 בין מיט דיר (די ביילוטטעהען)
 אונר געבע איד אויך אללע
 פֿעלקער אונטער דיא איד דך
 צערשטרייעט האַבע דער פֿער-
 טילגונג הין, דך געבע איד
 נימטער הין, איד ציכטיגע
 דך מיט גערעכטעם סאַמע,
 פֿערניכטען אכער ווערדע איד
 דך ניע.

מו(א) דעם עוויגען אויסשפרוך
 אן דען פּראָעטען ירמיה
 איכער דיא פּלשחים, עהע
 פרעה עזה עראַכערטע.
 (ב) זאָ שפּריכט דער עוויגע:
 זעה! איין וואַסער שטייגט
 אונר נאָרדען אויף, ווירד צום רייסענדען שטראָם, אונר
 אונר וואַס דאַרינגען איזט, דיא שטאַרט, אונר וואַס זיא בעוואָהנעט, דאַס מענשען
 ישריי

זם על כרחם: (בח) למשפט. דין חסד מעט מעט: ונקם. לשון טיזוט והשמד וכן תירגמו
 יונתן' כלייה:
 מן (א) אל פלשחים. על פלשחים: בטרם יכה פרעה את עזה. כשהיה נכונדנר לר על ירושלים
 בשנה העשירי' ללדקיהו ילא חיל פרעה ממלרים ויעלו הכנדים מעל ירושלים שמע פרעה
 ושטף

ב א ו ר

מן (א) בטרם יכה פרעה, נסדר עולם כשאז חיל פרעה ממלרים היו כלדים לרים על
 ירושלים בשנה העשירית ללדקיהו, וישמעו הכנדים את שמעם ויעלו מעל ירושלים,
 וכשמע פרעה שעלו מעל ירושלים מסניו, הלך עם חילו ושטף את עזה ושב לארלו, וכאז
 זמן היה דבר ה' אל ירמי' שיבאו חיל כנדים ויכו את ארץ פלשחים (רד"ק). (ב) הנה מים
 עולים, מתגברים וכן ותעלה המלחמה, והמים הם משל על חיל כנדים שהם מחפון (רד"ק).

שרייען, אונד אללעס יאמ-
 מערט, וואס זיך אים לאנדע
 בעפינדעט. (ג) פאר דעם שאל-
 לע דעם שטאמפפענס פאן
 דעם הווע זיינער ראסזע, פאר
 דעם ראססעלן דעם וואגענס,
 פאר דעם געטאוע זיינער רא-
 דער, שייען פאטער זיך אויף
 דיא קינדער צו בליקען; זא
 גראס ווירד דיא בעשטירצונג
 זיין. (ד) אב יענעם טאגע, דער
 דא קאממען זאלל, איין ענדע
 צו מאכען דעם פלשחים לאנג
 דע, הינצוטיילגען יעדער שט-
 צע רעסט פיר צור אונד צדון,
 דען דער עזיגע צערשטערעט
 פלשחים, דען איבעררעסט
 פאם איילאנדע כפתור'ס.
 (ה) עזה האט זיך שאן אייגע
 גלאטצע געהאלט, אשקלון
 ליעגט פערשטומט דא. א
 דוא הייפליין אים טהאלע! וויא
 לאנגע ווירסט דוא נאך דיך
 ריטצען? (ו) וועהע! שוועררט
 דעם עזיגען! וויא לאנגע נאך
 ווירסט דוא ניכט ראסטען?

וועקו האדם והילל כל יושב
 הארץ: (ג) מקול שעטת פרסות
 אביריו מרעש לרכבו המון
 גלגליו לא הפנו אבות אל בנים
 מרפיון ידים: (ד) על היום הבא
 לשדוד את כל פלשתים
 להכרית לצר ולצידון כל שריד
 עזר כי שדד יהוה את פלשתים
 שארית אי כפתור: (ה) באה
 קרחה אל עזה נדמתה אשקלון
 שארית עמקם עד מתי
 התגודדי: (ו) הוי חרב ליהודה
 עד אנה לא תשקטי האספי אל-
 תערך הרגעי נדמי: (ז) איך
 תשקטי ויהודה צוה לה אר-
 אשקלון ואל תוף היסשם יעדה:

למואב
 פאהרע צוריק אין דייגע שידע, פעהאלטע רוהיג דיך אונד בלייבע שטילל! (ז) דאך קאן
 עס ראסטען, ווען דער עזיגע איהם געבייט? נאך אשקלון, נאך דעם מעערעם קיסטע,
 דארטהין האט ער עס בעשטיממט.

ר ש י

ושטף את עזה וסב לארכו צסדר עולם: (ג) שעטת. אין לי דמיון. ויונתן תירגמו מפסועית:
 מרעש לרכבו. מרעש אשר לרכבו: גלגליו. אופני מרכבותיו: לא הפנו אבות אל בנים. להלילם:
 (ד) להכרית לצור ולכידן. פלשטים היו עוזרים אותם מאויביהם: אי כפתור. איזל"ש בלע"ז:
 (ה) נדמתה. נמנהה: התגודדי. תשרטי באבל ובבני: (ו) חרב לה'. שהקנ"ה מביא לעולם:
 הרגעי. ל' מרגוע:

ב א ו ר

(ד) שריד עזר, זהו פלשטים כי לור ולידון היו ערים גדולים ומפוארים כידוע, ולהם היו
 הפלשטים לעוזרים (כפירש"י). שארית אי כפתור, פלשטים וכפתורים אחים היו כמו שכתוב
 אשר ילאו משם פלשטים ואת כפתורים (רד"ק), והפלשטים באו לא"י מאי כפתור כפי פי'
 הרמב"ן בנראשית י"ד, ועיין בספר המלין להכנס געזענחס. (ה) עזה ואשקלון, היו ערי
 מנצח כידוע וישנו על ההרים, ועליהם אמר הנביא כי שממים ואנלים, ועד מתי התגודדי את
 היושבת ונשאת בעמק, וזכר ערים אלה משום שהיו מתחלה בחלק יהודה והוא לכדס, כמו
 שכתוב באוכטים א' י"ח ואח"כ נפלו ביד פלשטים.